

um, hvussu stovnarnir kunnu brúkast best og á tryggast hátt.

– Er barnabólkurinn stórur, hava vit skipað okkum soleiðis, at tað ikki eru nógv inni á stovni samstundis, so bólkarnir verða minni, men innkoyringin er tó altíð í stovni, sum barnið skal ganga í, og annað foreldrið er altíð við, staðfestir hon.

– Tankin er at hugsa um smittuspjalding. So vit vilja heldur gera reint aftana, um tað er blivið ov nógv. Vit mugu vera menniskjalsig í okkara faki, sigur hon og leggur aftrat, at tey hvørki krevja maskur ella negativar koronaroyndir frá foreldrum, sum eru við í innkoyringini.

– Men eru nøkur smátekin upp á sjúku, so skulu tey ikki koma, sigur hon.

Runavíkar kommuna

Í síðstu viku tók Runavíkar

kommuna avger um, at stovnarnir í kommununi skuldu avgreiða innkoyringina hjá teimum minstu á dagstovnunum soleiðis, sum tað passar best á ymisku stovnunum.

– Tað var umráðandi, at eingin stegður kom í innkoyringina á hesum sinni. Tá koronasmittan

Jákup Folbo

legði samfelagið lamið í vár, vóru stovnarnir stongdir mitt í innkoyring, og so varð neyðansing til tey, sum høvdu tørv á tí, og síðani byrjaði alt spakuliga aftur. Tað gekk long tíð hjá teimum, sum vóru so óheppin at skula byrja á stovnu tá, sigur Jákup Foldbo, trivnaðarleiðari í Runavíkar kommunu

– Tað er umráðandi fyri okkum, at foreldur tí sleppa at koyra børnini inn í góðari tíð, og tí gera vit tað soleiðis, at dagstovnarnir, um tað ber til, loyva einum foreldri við inn, tá tey vitja stovnin, sum liður í innkoyringini. Men vit heita á foreldrini at hava eina rímuliga nýggja vátan fyri, at tey eru negativ fyri koronu.

Tað eru tó ikki allir stovnarnir í Runavíkar kommunu, sum loyva foreldrunum inn á stovuna við barninum, tá innkoyringin er.

– Har koma foreldur inn og fáa sær kaffimunn í einum rúmi, sum er beint við stovuna, sum barnið er í, soleiðis at barnið kann leita aftur til foreldrið, um tað er tørvur á tí, sigur hann.

– Á hendan hátt kann barnið leita sær aftur til ta tryggu basuna, sum er foreldrið og barnið veit, at tað er í nánd. Visir tað seg seinni, at hetta ikki er nokk, so má man taka tað upp aftur, sigur trivnaðarleiðarin í Runavíkar kommunu.

– Har havi eg sagt við leiðararnar, at teir mugu meta um í einstøku førinum og gera tað, sum riggar. Og børnini eru fallin rímuliga væl til kortini, sigur hann og leggur aftrat, at gerst hetta ein størri trupulleiki, ella verður barnið ótrygt, so verður tað broytt. Eru foreldrini stúrin, mugu tey tosa við starvsfólkið á stovninum, og námsfrøðingarnir á stovni síggja, um barnið trívist

Hann greiðir víðari frá, at kommunan hevur valt at gera á sama hátt, sum áðrenn summarfrítíðina, hóast tey hava hoyrt frá onkrum foreldri, at tey ynskja at koma longur inn á stovnin í innkoyringsperioduni.

– Hetta er ein nýggj støða, og skulu allir stovnarnir í kommununi gera á sama hátt, so má koyrast eftir strangasta prinsippi, sigur hann.

– Vit royna bæði at hugsa um ta tryggu innkoyringina og tey læknaugu tilmælini, sum vit hava fingið. Vit royna at sigla millum skerini, sum frægast. Nú skulu vit læra at liva við, at korona er her, tað er ikki víst, at tað hvørur, leggur hann aftrat.

ANNIKA@SOSIALURIN.FO